

[Juul-Madsen.]

mod personer i hverken det ene eller det andet led i forbindelse med det, der er foregået her, men jeg må have lov til at gøre opmærksom på, at det falder mig for brystet, hvis en sag som denne bliver bagatelliseret, da jeg nøje ved, hvilke konsekvenser sager af denne karakter har for private personer. De må i sådanne tilfælde dels nedrive, hvad de har bygget op, dels betale bøder eller modtage anden form for offentlig påmindelse.

Endvidere vil jeg gerne have lov til at sige, at jeg også er bekendt med en sag i Roskilde amt, der vel ikke kan sammenlignes med denne sag, men dog ligner den noget, nemlig et skolebyggeri i Bramsnæs kommune, hvor en kommune har overtrådt by- og landzoneloven og bygge-loven ved at foretage byggearbejder uden at have de fornødne tilladelser. Mod denne kommune rejses der nu sag. Derfor er det også rimeligt, at vi her i folketinget i spørgetiden har gjort ministeren opmærksom på, at sager af denne karakter må behandles i nøje overensstemmelse med den lovgivning, vi har i landet.

Ministeren for offentlige arbejder (Damsgaard):

Til hr. Juul-Madsen må jeg måske sige, at jeg tillader mig at henvise til det svar, jeg allerede har afgivet. De yderligere kommentarer, som hr. Juul-Madsen nu gjorde, grunder sig jo på, at der har været en forskellig fortolkning vedrørende disse ekspropriationssager i de forskellige ministerier. Den praksis, der er fulgt i bedømmelsen af Tune lufthavnssagen, er jo en gammel praksis. Ombudsmanden har gjort opmærksom på, at den kan kritiseres, og vi vil altså tage det til efterretning og prøve på at formulere i en bekendtgørelse, hvilke retningslinjer der skal følges. Men der er som sagt mange problemer, for det er ikke lufthavne alene, det drejer sig om, og de vil blive taget med.

Jeg har jo set i Berlingske Tidende i går, tror jeg det var, at ombudsmanden ønsker heller ingen sag om Tune og ønsker heller ingen personfølgelse. Det er bare et spørgsmål om, hvordan man har fortolket disse lovbestemmelser. Han gør opmærksom på, at det har været forskelligt, og det vil vi

prøve på at få rettet ind, så det bliver ensartet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden :

Vi går derefter til spørgsmål nr. 159.

Af *Juul-Madsen* (KF) til ministeren for offentlige arbejder:

„Hvilke forholdsregler har ministeren taget med henblik på at sikre, at postgirokontorets service bringes op på det niveau, som er fastsat i giroens egne forretningsbetingelser?“

(Spm. nr. 159).

Skriftlig begrundelse.

Som ministeren vil vide, har giroens service-niveau været støt nedadgående i lang tid uden tegn på forbedring, snarere tværtimod. Forsinkelser og fejlekspeditioner — med deraf følgende forkerte saldi — har forringet både erhvervslivets og private kunders dispositionsmuligheder. Da kontohaverne først må disponere over deres indskud, når de har modtaget kontoudskriften, afskæres de fra at placere midlerne til en højere rente. Hertil kommer, at kontohaverne ikke kan være sikre på, at betalinger, der skal være fremme på et forud fastsat tidspunkt, kommer frem i rette tid. Det kan have til følge, at der skal betales strafrente.

Da den tidligere minister for offentlige arbejder bestemte, at postgirokontoret også skulle drive bankvirksomhed, erklærede han (B.T., 8. marts 1973), at „postgirokontoret er overmåde rationelt drevet og har en kapacitet, der kan tage disse ordninger“. Da de nye ordninger ikke gennemføres, må det med den nuværende kapacitet være muligt at undgå de alt for store forsinkelser.

Ministeren for offentlige arbejder (Damsgaard):

Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Juul-Madsen nævner, at der har været visse vanskeligheder med postgirokontorets serviceniveau, om jeg så må sige, i den sidste tid, og det skyldes, at der har været helt ekstraordinære arbejdsforhold i det sidste halve års tid. Ikke i alle tilfælde har man derfor